

Sisukord

- I EÜ asutamislepingu / Euratomi asutamislepingu kohaselt vastu võetud aktid, mille avaldamine on kohustuslik

MÄÄRUSED

- ★ Nõukogu määrus (EÜ) nr 3/2008, 17. detsember 2007, põllumajandussaaduste ja toodete teavitamis- ja müügiedendusmeetmete kohta siseturul ja kolmandates riikides 1
- Komisjoni määrus (EÜ) nr 4/2008, 4. jaanuar 2008, millega kehtestatakse kindlad impordiväärtused, et määrata kindlaks teatava puu- ja köögivilja hind piiril 10
- ★ Komisjoni määrus (EÜ) nr 5/2008, 4. jaanuar 2008, millega kehtestatakse erand nõukogu määrusest (EÜ) nr 1282/2001 seoses 2007/2008. turustusaasta saagi- ja tootedeklaratsioonide esitamise tähtajaga 12
- ★ Komisjoni määrus (EÜ) nr 6/2008, 4. jaanuar 2008, millega kehtestatakse lamba- ja kitselihale eraladustusabi andmise üksikasjalikud eeskirjad (koodifitseeritud versioon) 13

I

(EÜ asutamislepingu / Euratomi asutamislepingu kohaselt vastu võetud aktid, mille avaldamine on kohustuslik)

MÄÄRUSED

NÕUKOGU MÄÄRUS (EÜ) nr 3/2008,

17. detsember 2007,

põllumajandussaaduste ja toodete teavitamis- ja müügi edenduse meetmete kohta siseturul ja kolmandates riikides

EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

kolmandates riikides, soosimata siiski toodete tarbimist konkreetselt nende päritolu pärast.

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut, eriti selle artikleid 36 ja 37,

- (3) Selguse huvides tuleks seega määrused (EÜ) nr 2702/1999 ja (EÜ) nr 2826/2000 kehtetuks tunnistada ning asendada need ühe määrusega, säilitades samas meetmete eripära olenevalt rakenduskohast.

võttes arvesse komisjoni ettepanekut,

- (4) Selline poliitika täiendab ja tugevdab oluliselt liikmesriikide meetmeid, tõstes nende toodete mainet ühenduse ja kolmandate riikide tarbijate silmis, eelkõige seoses toiduainete kvaliteedi, toiteväärtuse ja ohutuse ning tootmismeetoditega. Sellisel kolmandates riikides uusi turge avaval tegevusel on tõenäoliselt ka riiklike ja eraalgatusi mitmekordistav mõju.

võttes arvesse Euroopa Parlamendi arvamust,

ning arvestades järgmist:

- (1) Vastavalt nõukogu määrustele (EÜ) nr 2826/2000⁽¹⁾ ja (EÜ) nr 2702/1999⁽²⁾ võib ühendus teatava arvu põllumajandustoodete ja -saaduste puhul siseturul ja kolmandate riikide turgudel rakendada teavitamis- ja müügi edenduse meetmeid. Seni saavutatud tulemused on vägagi julgustavad.
- (2) Omandatud kogemusi, ühendusesiseste ja -väliste turgude kasvuväljavaateid ning rahvusvahelise kaubanduse uut olukorda silmas pidades on vaja arendada üldist järjekindlat teavitamis- ja müügi edenduspoliitikat põllumajandussaaduste ja -toodete ning nende tootmismeetodite ning põllumajanduslike toiduainete suhtes siseturul ja

- (5) Tuleks määrata asjaomaste toodete ja valdkondade ning ühenduse programmide teemade ja turgude valikukriteeriumid.

- (6) Põllumajandustoodete ja -saaduste teavitamis- ja müügi edendusmeetmega peaks olema võimalik hõlmata nii tooteid, mis vastavad eksporditoetuse saamise tingimustele, kui ka tooteid, mis ei vasta.

- (7) Meetmete rakendamine tuleks tagada teavitamis- ja müügi edendusprogrammide raames. Siseturul rakendatavate meetmete järjepidevuse ja tõhususe tagamiseks tuleks kehtestada suunised, millega määratakse iga asjaomase toote või valdkonna jaoks asjaomaste ühenduse programmide olulisi osi käsitlevad üldjuhised.

(1) Nõukogu 19. detsembri 2000. aasta määrusele (EÜ) nr 2826/2000 põllumajandustoodete ja -saaduste teavitamis- ja müügi edendusmeetmete kohta siseturul (EÜT L 328, 23.12.2000, lk 2). Määrust on viimati muudetud määrusega (EÜ) nr 1182/2007 (ELT L 273, 17.10.2007, lk 1).

(2) Nõukogu 14. detsembri 1999. aasta määrus (EÜ) nr 2702/1999 põllumajandussaaduste ja -toodetega seotud teavitamis- ja müügi edendusmeetmete kohta kolmandates riikides (EÜT L 327, 21.12.1999, lk 7). Määrust on muudetud määrusega (EÜ) nr 2060/2004 (ELT L 357, 2.12.2004, lk 3).

- (8) Täidetavate ülesannete tehnilist laadi silmas pidades tuleks sätestada, et komisjon võib osaleda teabevahetuseksperitidest koosnevas komitees või pöörduda tehnilistest assistentidest koosneva komitee poole.

- (9) Tuleb kindlaks määrata meetmete rahastamise kriteeriumid. Selleks et suurendada ettepaneku teinud organisatsioonide ja liikmesriikide vastutust, oleks üldjuhul asjakohane, et ühendus katab ainult osa meetmete maksumusest. Erandjuhtudel võib siiski osutada asjakohaseks mitte nõuda rahastamist asjaomaselt liikmesriigilt. Päritolu, mahepõllumunduslikku tootmist ja märgistamist ning põllumajandusala oigusaktidega eelkõige äärepoolseimate piirkondade jaoks ette nähtud graafilisi sümboleid käsitlevatest ühenduse süsteemidest teavitamise korral võib ühenduse ja liikmesriikide ühine rahastamine olla õigustatud seoses vajadusega asjakohase teabe järele nende suhtelisel uute meetmete kohta.
- (10) Valitud meetmete parema kulutõhususe tagamiseks tuleks meetmete rakendamine usaldada asjakohase menetluse teel asutustele, kellel on vajalik struktuur ja teadmised.
- (11) Pidades silmas omandatud kogemusi ja rahvusvahelise oliivinõukogu saavutatud tulemusi müügiarendustegevuses, tuleks siiski sätestada, et ühendus saaks jätkata oma vastutusala kuuluvate meetmete delegerimist nimetatud nõukogule. Ka teiste toodete puhul peaks olema võimalik taotleda samalaadsete rahvusvaheliste organisatsioonide abi.
- (12) Programmide nõuetekohase rakendamise ja meetmete mõju kontrollimiseks tuleks sätestada, et liikmesriigid teostavad tõhusat järelevalvet ning sõltumatu organisatsioon hindab tulemusi.
- (13) Käesoleva määrusega ette nähtud meetmete rahastamisega seonduvaid kulusid tuleks käsitleda vastavalt nõukogu 21. juuni 2005. aasta määrusele (EÜ) nr 1290/2005 ühise põllumajanduspoliitika rahastamise kohta. ⁽¹⁾
- (14) Käesoleva määruse rakendamiseks vajalikud meetmed tuleks vastu võtta vastavalt nõukogu 28. juuni 1999. aasta otsusele 1999/468/EÜ, millega kehtestatakse komisjoni rakendusvolituste kasutamise menetlused, ⁽²⁾

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

Eesmärk ja reguleerimisala

1. Põllumajandussaaduste ja -toodete ja nende tootmismeetodite ning põllumajanduslike toiduainete kohta siseturul või

⁽¹⁾ ELT L 209, 11.8.2005, lk 1. Määrust on viimati muudetud määrusega (EÜ) nr 1437/2007 (ELT L 322, 7.12.2007, lk 1).

⁽²⁾ EÜT L 184, 17.7.1999, lk 23. Otsust on muudetud otsusega 2006/512/EÜ (ELT L 200, 22.7.2006, lk 11).

kolmandate riikide turgudel korraldatavad ja artiklis 2 esitatud teavitus- ja müügiarendusmeetmeid võib rahastada täielikult või osaliselt ühenduse eelarvest käesolevas määruses sätestatud tingimustel.

Need meetmed rakendatakse teavitus- ja müügiarendusprogrammi raames.

2. Lõikes 1 osutatud meetmed ei tohi põhineda kaubamärkidel ega õhutada toodete tarbimist nende päritolu pärast. Meetmetega hõlmatud toote päritolu võib siiski märkida, kui tegeviimist on ühenduse eeskirjade alusel antud märgistusega.

Artikkel 2

Teavitus- ja müügiarendusmeetmed

1. Artikli 1 lõikes 1 osutatud meetmed on järgmised:

- a) suhtekorralduse, müügiarenduse ja reklaami meetmed, mis rõhutavad eelkõige ühenduse toodete olulisi omadusi ja eeliseid, eriti toidu kvaliteeti, ohutust, erilisi tootmismeetodeid, toiteväärtust ja tervislikkust, märgistust, loomade heaolu ja keskkonnasäästlikkust;
- b) teabekampaaniad, eelkõige ühenduse kaitstud päritolunimede (KPN), kaitstud geograafiliste tähiste (KGT), garanteeritud traditsiooniliste eritunnuste (GTE) ja mahepõllumajandusliku tootmise korra ning ühenduse põllumajandustoodete ja -saaduste ning toiduainete kvaliteedistandardite ja märgistuse ning kohaldatavate ühenduse oigusaktidega ettenähtud graafiliste sümboolite suhtes kehtiva korra kohta;
- c) teavitamismeetmed ühenduse kindlaksmääratud piirkondades valmistatud kvaliteetveinide (mpv-kvaliteetveinid), geograafilise tähisega veinide ja geograafilise tähise või reserveeritud traditsioonilise tähisega piiritusjookide süsteemi kohta;
- d) uuringud müügiarendus- ja teavitamismeetmete tulemuste hindamiseks.

2. Siseturul võivad artikli 1 lõikes 1 osutatud meetmed hõlmata ka siseriikliku või Euroopa tähtsusega üritustel, messidel ja näitustel osalemist, eelkõige ühenduse toodete maine tõstmiseks mõeldud väljapanekute korraldamist.

3. Kolmandates riikides võivad artikli 1 lõikes 1 osutatud meetmed hõlmata ka:

- a) teavitamismeetmeid ühenduse lauaveinide süsteemi kohta;
- b) osalemist rahvusvahelise tähtsusega üritustel, messidel ja näitustel, eelkõige ühenduse toodete maine tõstmiseks mõeldud väljapanekute abil;
- c) uuringuid uute turgude kohta, mis on vajalikud turuväljundite laiendamiseks;
- d) kõrgetasemelisi kaubandusalaseid visiite.

Artikkel 3

Asjaomased valdkonnad ja tooted

1. Siseturul rakendatavate artikli 1 lõikes 1 osutatud meetmetega hõlmatavad valdkonnad või tooted määratakse kindlaks, võttes arvesse järgmisi kriteeriume:

- a) võimalus väärtustada kõnealuste toodete kvaliteeti, tüüpilisi omadusi, erilisi tootmismeetodeid, toiteväärtust ja tervislikkust, ohutust, loomade heaolu või keskkonnasäästlikkust temaatiliste või konkreetsetele tarbijatele suunatud kampaaniatega;
- b) tarbijaid teavitava märgistussüsteemi ning toodete jälgitavuse ja kontrollsüsteemide rakendamine;
- c) vajadus lahendada konkreetse valdkonna spetsiifilisi või lühiajalisi probleeme;
- d) võimalus anda teavet ühenduse kaitstud päritolunimetuse/-kaitstud geograafilise tähise, garanteeritud traditsiooniliste eritunnuste ja mahepõllandussaaduste süsteemide tähenduse kohta;
- e) võimalus anda teavet ühenduse mpv-kvaliteetveinide, geograafilise tähisega veinide ja geograafilise tähise või reserveeritud traditsioonilise tähisega piiritusjookide süsteemi tähenduse kohta.

2. Kolmandates riikides rakendatavate artikli 1 lõikes 1 osutatud meetmete tingimustele vastavad eelkõige järgmised tooted:

- a) otsetarbimiseks või töötlemiseks mõeldud tooted, mille jaoks on kolmandates riikides olemas ekspordivõimalused või

potentsiaalne uus turuväljund, eriti tooted, mille puhul ei ole eksporditoetuse maksmine vajalik;

- b) kõrge lisandväärtusega tüüpilised või kvaliteettooted.

Artikkel 4

Meetmete tingimustele vastavate teemade, toodete ja riikide loetelu

Komisjon koostab artikli 16 lõikes 2 osutatud korras artiklis 3 osutatud teemade ja toodete ning asjaomaste kolmandate riikide loetelud. Need loetelud vaadatakse läbi iga kahe aasta tagant. Vajaduse korral võib neid loetelusid samas korras vahepeal siiski muuta.

Kolmandate riikide valimise puhul võetakse arvesse kolmandate riikide turge, kus on tegelik või potentsiaalne nõudlus.

Artikkel 5

Suunised

1. Müügiarenduseks siseturul koostab komisjon vastavalt artikli 16 lõikes 2 osutatud menetlusele iga valitud valdkonna või toodete kohta suunised, milles määratakse kindlaks teavitamis- ja müügiarendusprogrammide ettepanekutes järgitav strateegia.

Nendes suunistes märgitakse üldjoontes eelkõige:

- a) eesmärgid ja sihid;
- b) valitud meetmete teema või teemad;
- c) võetavate meetmete liik;
- d) programmide kestus;
- e) programmide rakendamiseks saadaoleva ühenduse toetussumma soovituslik jagunemine turgude ning kavandatud meetmete liikide kaupa.

Värske puu- ja köögivilja tarbimise edendamine on suunatud peamiselt haridusasutustes viibivatele lastele.

2. Müügiarenduseks kolmandates riikides võib komisjon artikli 16 lõikes 2 osutatud korras vastu võtta suunised, milles määratakse kindlaks artikli 3 lõikes 2 osutatud teatavate või kõigi toodete alastes teavitamis- ja müügiarendusprogrammide ettepanekutes järgitav strateegia.

Artikkel 6

Teavitamis- ja müügiedendusmeetmete rakendamise tegelevad organisatsioonid

1. Kui käesoleva artikli lõikest 2 ei tulene teisiti, koostavad artikli 2 lõike 1 punktides a, b ja c, lõikes 2 ja lõike 3 punktides a, b ja c osutatud meetmete rakendamiseks vastavalt artikli 5 lõikes 1 osutatud suunistele ühte või mitut asjaomast valdkonda ühe või mitme liikmesriigi või ühenduse tasandil esindavad üks või mitu kutseorganisatsiooni või kutsealadevahelist organisatsiooni ettepanekud maksimaalselt kolmeaastase kestusega teavitamis- ja müügiedendusprogrammide kohta.

2. Kui müügiedendusmeetmed kolmandates riikides on mõeldud oliiviõli ja lauaoliivide sektori jaoks, võib ühendus need rakendada rahvusvahelise oliiviõlinõukogu kaudu.

Teiste sektorite puhul võib ühendus taotleda samalaadseid tagatise pakkuvate rahvusvaheliste organisatsioonide abi.

Artikkel 7

Teavitamis- ja müügiedendusprogrammide koostamine ja edastamine

1. Liikmesriigid koostavad spetsifikaadid, milles määratakse kindlaks teavitamis- ja müügiedendusprogrammide hindamise nõuded ja kriteeriumid.

Asjaomane liikmesriik või asjaomased liikmesriigid kontrollivad programmi ettepanekute sobilikkust ja nende vastavust käesolevale määrusele, artikli 5 alusel välja töötatud suunistele ja nende vastavatele spetsifikaatidele. Nad kontrollivad samuti kõnealuste programmide hinna/kvaliteedi suhet.

Pärast programmi või programmide läbivaatamist koostab liikmesriik/koostavad liikmesriigid ettenähtud vahendite raames programmide loetelu ja kohustub/kohustuvad vajadusel osalema nende rahastamises.

2. Liikmesriik saadab/liikmesriigid saadavad komisjonile lõike 1 kolmandas lõigus osutatud programmide loetelu ja koopiad.

Kui komisjon leiab, et esitatud programm või selle teatavad meetmed ei ole vastavuses ühenduse eeskirjadega või siseturul võetavate meetmete puhul artiklis 5 osutatud suunistega või kui neil puudub hea hinna/kvaliteedi suhe, teavitab ta artikli 16 lõikes 2 osutatud korras kindlaksmääratud tähtaja jooksul asja-

omast liikmesriiki või asjaomaseid liikmesriike programmi osalisest või täielikust mittekõlblikkusest. Pärast nimetatud tähtaja möödumist loetakse programm sellise teate puudumisel tingimustele vastavaks.

Liikmesriik arvestab/liikmesriigid arvestavad komisjoni võimalike märkusi ja saadavad artikli 6 lõikes 1 osutatud ettepaneku teinud organisatsiooni(de)ga kooskõlastatult läbivaadatud programmid artikli 16 lõikes 2 osutatud korras komisjonile kindlaksmääratud tähtpäevaks.

Artikkel 8

Teavitamis- ja müügiedendusprogrammide valik

1. Komisjon valib artikli 16 lõikes 2 osutatud korras programmid ja kiidab heaks neile vastavad eelarved. Eeljärjekorras käsitletakse mitme liikmesriigi esitatud programme või mitmes liikmesriigis või kolmandates riikides meetmete võtmiseks koostatud programme.

2. Komisjon võib artikli 16 lõikes 2 osutatud korras kehtestada käesoleva artikli lõike 1 alusel valitavate programmide tegelike kulude alam- või ülemmäärad. Neid määrasid võib kohandada olenevalt asjaomaste programmide olemusest. Kohaldatavad kriteeriumid võib kindlaks määrata artikli 16 lõikes 2 osutatud korras.

Artikkel 9

Siseturu teavitamismeetmete programmide puudumise korral järgitav kord

1. Kui artikli 2 lõike 1 punktis b osutatud ühe või mitme teavitamismeetme kohta ei esitata artikli 6 lõike 1 kohaselt siseturul rakendatavaid programme, koostab huvitatud liikmesriik/koostavad huvitatud liikmesriigid artikli 5 lõikes 1 osutatud suuniste põhjal programmi ja spetsifikaadi ning valib/valivad avaliku pakkumismenetluse teel rakendusorgani programmi jaoks, mille rahastamises nad kohustuvad osalema.

2. Liikmesriik saadab või liikmesriigid saadavad lõike 1 kohaselt valitud programmi komisjonile koos põhjendatud seisukohaga, mis käsitleb:

a) programmi asjakohasust;

b) programmi ja esitatud organisatsiooni vastavust käesolevale määrusele ja vajaduse korral kohaldatavatele suunistele;

c) hinnangut programmi hinna/kvaliteedi suhte kohta.

3. Komisjon vaatab programmid läbi vastavalt artikli 7 lõikele 2 ja artikli 8 lõikele 1.

4. Komisjon võib artikli 16 lõikes 2 osutatud korras kehtestada käesoleva artikli lõike 2 kohaselt esitatud programmide tegelike kulude alam- või ülemmäärad. Neid määrasid võib kohandada olenevalt asjaomaste programmide olemusest. Kohaldatavad kriteeriumid võib kindlaks määrata vastavalt artikli 16 lõikes 2 osutatud menetlusele.

Artikkel 10

Komisjoni algatusel rakendatavad teavitamis- ja müügiendendusmeetmed

Pärast seda, kui artikli 16 lõikes 1 osutatud komiteed või vajaduse korral nõukogu 24. juuni 1991. aasta määruse (EMÜ) nr 2092/91 (põllumajandustoodete mahepõllundustootmise ning põllumajandustoodete ja toiduainete puhul sellele viitava märgistuse kohta) ⁽¹⁾ artikli 14 lõikega 1 asutatud komiteed, nõukogu 20. märtsi 2006. aasta määruse (EÜ) nr 510/2006 (põllumajandustoodete ja toidu geograafiliste tähiste ja päritolunimetuste katise kohta) ⁽²⁾ artikli 15 lõikega 1 asutatud geograafiliste tähiste ja päritolunimetuste alalist komiteed või nõukogu 20. märtsi 2006. aasta määruse (EÜ) nr 509/2006 (põllumajandustoodete ja toidu garanteeritud traditsiooniliste eritunnuste kohta) ⁽³⁾ artikli 18 lõike 1 alusel asutatud alalist garanteeritud traditsiooniliste eritunnuste komiteed on teavitatud, võib komisjon teha otsuse ühe või mitme järgmise meetme rakendamise kohta:

a) siseturul ja kolmandate riikide turgudel võetavate meetmete puhul:

i) käesoleva määruse artikli 2 lõike 1 punktis d osutatud meetmed;

ii) käesoleva määruse artikli 2 lõike 1 punktides b ja c ning lõikes 2 osutatud meetmed juhul, kui need meetmed on ühenduse huvides või kui käesoleva määruse artiklite 6 ja 9 alusel ei ole asjakohaseid ettepanekuid esitatud;

b) kolmandates riikides rakendatavate meetmete puhul:

i) käesoleva määruse artikli 2 lõike 3 punktis d osutatud meetmed;

⁽¹⁾ EÜT L 198, 22.7.1991, lk 1. Määrust on viimati muudetud komisjoni määrusega (EÜ) nr 1319/2007 (ELT L 293, 10.11.2007, lk 3).

⁽²⁾ ELT L 93, 31.3.2006, lk 12. Määrust on muudetud määrusega (EÜ) nr 1791/2006 (ELT L 363, 20.12.2006, lk 1).

⁽³⁾ ELT L 93, 31.3.2006, lk 1.

ii) käesoleva määruse artikli 2 lõike 1 punktis a ning lõike 3 punktides a, b ja c osutatud meetmed juhul, kui need meetmed on ühenduse huvides või kui käesoleva määruse artiklite 6 ja 9 alusel ei ole asjakohaseid ettepanekuid esitatud.

Artikkel 11

Programme ja meetmeid rakendavad asutused

1. Komisjon valib avatud või piiratud pakkumismenetluse teel:

a) artikli 7 lõikega 2 ette nähtud programmiettepanekute, sealhulgas esitatud rakendusorganite hindamiseks vajalikud tehnilised assistendid;

b) asutuse või asutused, kes vastutab/vastutavad artiklis 10 osutatud meetmete rakendamise eest.

2. Ettepaneku teinud organisatsioon korraldab asjakohasel viisil konkursi ning valib asutused, kes rakendavad artikli 7 lõike 1 alusel valitud programme.

Ettepaneku teinud organisatsioon võib artikli 16 lõikes 2 osutatud korras kindlaksmääratud teataval tingimustel siiski rakendada programmi teatavaid osi ise.

3. Arvestades asjaomaste programmide ühenduse mõõdet, peavad teavitamis- ja müügiendendusmeetmete rakendamise eest vastutavatel asutustel olema asjaomaste toodete ja turgude kohta erialateadmised ning meetmete võimalikult tõhusama rakendamise tagamiseks vajalikud vahendid.

Artikkel 12

Programmide järelevalve

1. Komisjoni, asjaomaste liikmesriikide ja ettepaneku teinud organisatsioonide esindajatest koosnev järelevalverühm tagab artiklites 8 ja 9 osutatud programmide järelevalve.

2. Asjaomased liikmesriigid vastutavad artiklites 8 ja 9 osutatud programmide nõuetekohase rakendamise ning nendega seoses tehtavate maksete eest. Liikmesriigid tagavad, et kõik kõnealuste programmide raames koostatud teavitamis- ja müügiendendusmaterjalid on ühenduse õigusaktidega kooskõlas.

Artikkel 13

Rahastamine

1. Ilma et see piiraks lõike 4 kohaldamist, rahastab ühendus artiklis 10 osutatud meetmeid täies ulatuses. Ühendus rahastab täies ulatuses ka artikli 11 lõike 1 punkti a kohaselt valitud tehniliste assistentidega seonduvaid kulusid.

2. Ühenduse rahaline osalus artiklites 8 ja 9 osutatud valitud programmides ei ületa 50 % programmide tegelikust maksumusest. Toetus kahe- või kolmeaastastele teavitamis- ja müügiarendusprogrammidele ei tohi ühelgi rakendusaastal nimetatud ülemmäära ületada.

Esimeses lõigus osutatud määr on 60 % juhul, kui puu- ja köögivilja tarbimise edendamine on suunatud üksnes haridus- asutustes viibivatele lastele.

3. Ettepaneku teinud organisatsioonid osalevad oma esitatud programmide rahastamises vähemalt 20 % ulatuses nende programmide tegelikust maksumusest, ülejäänud rahastamise eest kannab hoolt asjaomane liikmesriik või kannavad vajadusel hoolt asjaomased liikmesriigid, võttes arvesse lõikes 2 osutatud ühenduse rahalist osalust.

Liikmesriikide ja ettepaneku teinud organisatsioonide vastavad osad määratakse kindlaks siis, kui programm esitatakse komisjonile vastavalt artikli 7 lõikele 2.

Liikmesriigid või ettepaneku teinud organisatsioonid võivad katta oma rahalise toetuse osa muudest lõivudest või kohustuslikest sissemaksetest.

4. Artikli 6 lõike 2 kohaldamisel teeb ühendus pärast programmi heakskiitmist asjaomasele rahvusvahelisele organisatsioonile asjakohase sissemaks.

5. Asjaomased liikmesriigid katavad artiklis 9 osutatud programmide kulud ulatuses, mida ühendus ei rahasta.

Liikmesriigid võivad katta oma rahalise toetuse osa muudest lõivudest.

6. Asutamislepingu artikli 36 alusel ühenduse toetust saavate programmide puhul, mille komisjon on vastavalt käesoleva määruse artikli 8 lõikele 1 heaks kiitnud, ei kohaldata liikmesriikidelt saadud rahaliste toetuste ega liikmesriikide või ettepa-

neku teinud organisatsioonide lõivudest või kohustuslikest sissemaksetest kaetud rahaliste toetuste suhtes asutamislepingu artikleid 87, 88 ja 89.

Artikkel 14

Ühenduse kulud

Ühenduse rahalist toetust artikli 1 lõikes 1 osutatud meetmetele antakse igal üksikjuhul eraldi vastavalt määruse (EÜ) nr 1290/2005 artikli 3 lõike 1 punktile d või artikli 3 lõike 2 punktile b.

Artikkel 15

Rakenduseeskirjad

Käesoleva määruse rakenduseeskirjad võetakse vastu vastavalt artikli 16 lõikes 2 sätestatud menetlusele.

Artikkel 16

Komitee

1. Komisjoni abistab määruse (EÜ) nr 1234/2007⁽¹⁾ artikli 195 kohaselt asutatud põllumajandusturgude ühise korralduse komitee (edaspidi „komitee“).

2. Käesolevale lõikele viitamisel kohaldatakse otsuse 1999/468/EÜ artikleid 4 ja 7.

Tähtaeg otsuse 1999/468/EÜ artikli 4 lõike 3 tähenduses on üks kuu.

Artikkel 17

Konsulteerimine

Enne artiklis 4 sätestatud loetelude koostamist, artiklis 5 sätestatud suuniste kindlaksmääramist, artiklites 6 ja 9 osutatud programmide heakskiitmist, meetmete kohta otsuse vastuvõtmist vastavalt artiklile 10 või artiklis 15 osutatud rakenduseeskirjade vastuvõtmist võib komisjon konsulteerida:

a) komisjoni otsusega 2004/391/EÜ⁽²⁾ asutatud põllumajandustoodete edendamise nõuanderühmaga;

b) komiteede liikmetest või müügiarendus- ja reklaamispetsialistidest koosnevate ajutiste tehniliste töörühmadega.

⁽¹⁾ ELT L 299, 16.11.2007, lk 1.

⁽²⁾ ELT L 120, 24.4.2004, lk 50.

*Artikkel 18***Aruanne**

Komisjon esitab hiljemalt 31. detsembriks 2010 Euroopa Parlamendile ja nõukogule aruande käesoleva määruse kohaldamise kohta koos vajalike ettepanekutega.

*Artikkel 19***Kehtetuks tunnistamine**

Määrused (EÜ) nr 2702/1999 ja (EÜ) nr 2826/2000 tunnistatakse kehtetuks.

Viiteid kehtetuks tunnistatud määrustele tõlgendatakse viidetena käesolevale määrusele ja loetakse vastavalt käesoleva lisa vastavustabelile.

*Artikkel 20***Jõustumine**

Käesolev määrus jõustub seitsmendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel, 17. detsember 2007

Nõukogu nimel

eesistuja

J. SILVA

LISA

ARTIKLIS 19 OSUTATUD VASTAVUSTABELID

1. Määrus (EÜ) nr 2702/1999

Määrus (EÜ) nr 2702/1999	Käesolev määrus
Artikkel 1	Artikkel 1
Artikkel 2	Artikkel 2
Artikkel 3	Artikli 3 lõige 2
Artikkel 4	Artikli 3 lõike 2 viimane lõik
Artikli 5 lõige 1	Artikkel 4
Artikli 5 lõige 2	Artikli 5 lõige 2
Artikkel 6	Artikli 5 lõige 3
Artikli 7 lõike 1 esimene lõik	Artikkel 6
Artikli 7 lõike 1 teine lõik ja lõige 2	Artikli 7 lõige 1
Artikli 7 lõige 3	Artikli 7 lõige 2
Artikli 7 lõiked 4, 5 ja 6	Artikkel 8
—	Artikkel 9
Artikkel 7a	Artikkel 10
Artikli 8 lõiked 1 ja 2	Artikkel 11
Artikli 8 lõiked 3 ja 4	Artikkel 12
Artikli 9 lõiked 1–4	Artikli 13 lõiked 1–4
—	Artikli 13 lõige 5
Artikli 9 lõige 5	Artikli 13 lõige 6
Artikkel 10	Artikkel 14
Artikkel 11	Artikkel 15
Artikkel 12	Artikkel 16
Artikkel 12a	Artikkel 17
Artikkel 13	Artikkel 18
Artikkel 14	Artikkel 19
Artikkel 15	Artikkel 20

2. Määrus (EÜ) nr 2826/2000

Määrus (EÜ) nr 2826/2000	Käesolev määrus
Artikkel 1	Artikkel 1
Artikkel 2	Artikkel 2
Artikkel 3	Artikli 3 lõige 1
Artikkel 4	Artikkel 4
Artikkel 5	Artikli 5 lõige 1
Artikli 6 lõike 1 esimene lõik	Artikkel 6
Artikli 6 lõike 1 teine lõik ja lõige 2	Artikli 7 lõige 1
Artikli 6 lõige 3	Artikli 7 lõige 2
Artikli 6 lõiked 4–6	Artikkel 8
Artikkel 7	Artikkel 9
Artikkel 7a	Artikkel 10
Artikkel 8	Artikli 11 lõige 1
Artikkel 9	Artikkel 13
Artikli 10 lõige 1	Artikli 11 lõige 2
Artikli 10 lõiked 2 ja 3	Artikkel 12
Artikkel 11	Artikkel 14
Artikkel 12	Artikkel 15
Artikkel 13	Artikkel 16
Artikkel 13a	Artikkel 17
Artikkel 14	Artikkel 18
Artikkel 15	Artikkel 19
Artikkel 16	—
Artikkel 17	Artikkel 20

KOMISJONI MÄÄRUS (EÜ) nr 4/2008,**4. jaanuar 2008,****millega kehtestatakse kindlad impordiväärtused, et määrata kindlaks teatava puu- ja köögivilja hind piiril**

EUROOPA ÜHENDUSTE KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut,

võttes arvesse komisjoni 21. detsembri 1994. aasta määrust (EÜ) nr 3223/94 puu- ja köögivilja impordikorra üksikasjalike eeskirjade kohta, ⁽¹⁾ eriti selle artikli 4 lõiget 1,

ning arvestades järgmist:

- (1) Määruses (EÜ) nr 3223/94 on sätestatud vastavalt mitme-poolsete kaubanduslääbirääkimiste Uruguay vooru tule-mustele kriteeriumid, mille alusel komisjon kehtestab kindlad impordiväärtused kolmandatest riikidest importi-

misel käesoleva määruse lisas sätestatud toodete ja ajava-hemike puhul.

- (2) Kooskõlas eespool nimetatud kriteeriumidega tuleb kehtestada kindlad impordiväärtused käesoleva määruse lisas sätestatud tasemetel,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

Määruse (EÜ) nr 3223/94 artiklis 4 osutatud kindlad impordi-väärtused kehtestatakse vastavalt käesoleva määruse lisale.

Artikkel 2

Käesolev määrus jõustub 5. jaanuaril 2008.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel, 4 . jaanuar 2008

Komisjoni nimel
põllumajanduse ja maaelu arenduse peadirektor
Jean-Luc DEMARTY

⁽¹⁾ EÜT L 337, 24.12.1994, lk 66. Määrust on viimati muudetud määrusega (EÜ) nr 756/2007 (ELT L 172, 30.6.2007, lk 41).

LISA

Komisjoni 4. jaanuari 2008. aasta määrusele, millega kehtestatakse kindlad impordiväärtused, et määrata kindlaks teatava puu- ja köögivilja hind piiril

(EUR/100 kg)

CN-kood	Kolmanda riigi kood ⁽¹⁾	Kindel impordiväärtus
0702 00 00	IL	175,4
	MA	49,1
	TN	129,8
	TR	126,4
	ZZ	120,2
0707 00 05	JO	172,9
	MA	54,7
	TR	154,4
	ZZ	127,3
0709 90 70	MA	59,2
	TR	124,8
	ZZ	92,0
0805 10 20	EG	64,5
	IL	47,6
	MA	57,6
	TR	70,1
	ZA	34,0
	ZZ	54,8
0805 20 10	MA	78,2
	ZZ	78,2
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	HR	29,7
	IL	64,4
	TR	71,9
	ZZ	55,3
0805 50 10	EG	129,4
	TR	123,5
	ZA	134,4
	ZZ	129,1
0808 10 80	CN	94,1
	MK	32,1
	US	106,5
	ZZ	77,6
0808 20 50	CN	39,8
	US	107,9
	ZA	136,8
	ZZ	94,8

⁽¹⁾ Riikide nomenklatuur on sätestatud komisjoni määruses (EÜ) nr 1833/2006 (ELT L 354, 14.12.2006, lk 19). Kood „ZZ” tähistab „muud päritolu”.

KOMISJONI MÄÄRUS (EÜ) nr 5/2008,**4. jaanuar 2008,****millega kehtestatakse erand nõukogu määrusest (EÜ) nr 1282/2001 seoses 2007/2008. turustusaasta saagi- ja tootedeklaratsioonide esitamise tähtajaga**

EUROOPA ÜHENDUSTE KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut,

võttes arvesse nõukogu 17. mai 1999. aasta määrust (EÜ) nr 1493/1999 veiniture ühise korralduse kohta, ⁽¹⁾ eriti selle artiklit 73,

ning arvestades järgmist:

- (1) Selleks et saada vajalikuks ajaks andmed ühenduse veiniproduktide suuruse kohta, on komisjoni määruse (EÜ) nr 1282/2001 ⁽²⁾ artikli 11 lõikega 1 nähtud ette tootjate saagi- ja tootedeklaratsioonide esitamine hiljemalt 10. detsembriks.
- (2) Ühe liikmesriigi infotöötlemiskeskuses, kellele tootjad peavad kõnealused deklaratsioonid esitama, ei olnud piisavalt võimsust andmete käsitlemiseks. Asjaomased keskused ei ole võimelised vahetult enne tähtaega kõiki deklaratsioone vastu võtma.

(3) Tootjatest mittesõltuva kõnealuse olukorra parandamiseks ning tootjate võimaliku ebaõiglase karistamise ärahoidmiseks tuleks määrata neile saagi- ja tootedeklaratsioonide esitamiseks lisatähtaeg.

(4) Käesoleva määrusega ette nähtud meetmed on kooskõlas veiniture korralduskomitee arvamusega,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

Erandina määruse (EÜ) nr 1282/2001 artikli 11 lõikest 1 võib 2007/2008. turustusaasta puhul nimetatud määruse artiklites 2 ja 4 osutatud deklaratsioone esitada kuni 31. jaanuarini 2008.

Artikkel 2

Käesolev määrus jõustub selle *Euroopa Liidu Teatajas* avaldamise päeval.

Käesolevat määrust kohaldatakse alates 10. detsembrist 2007.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel, 4. jaanuar 2008

Komisjoni nimel
komisjoni liige
Mariann FISCHER BOEL

⁽¹⁾ EÜT L 179, 14.7.1999, lk 1. Määrust on viimati muudetud määrusega (EÜ) nr 1791/2006 (ELT L 363, 20.12.2006, lk 1).

⁽²⁾ EÜT L 176, 29.6.2001, lk 14.

KOMISJONI MÄÄRUS (EÜ) nr 6/2008,**4. jaanuar 2008,****millega kehtestatakse lamba- ja kitselihale eraladustusabi andmise üksikasjalikud eeskirjad****(koodifitseeritud versioon)**

EUROOPA ÜHENDUSTE KOMISJON,

mine toimub nõuetekohaselt, ja kellel on ühenduses piisav külmsäilituse võimsus.

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut,

(4) Samal põhjusel tuleks abi anda üksnes selliste veatu ja standardse turustuskvaliteediga külmutatud toodete ladustamiseks, mis on komisjoni 2. juuli 1993. aasta määruse (EÜ) nr 2454/93 (millega kehtestatakse rakendussätted nõukogu määrusele (EMÜ) nr 2913/92, millega kehtestatakse ühenduse tolliseadustik) ⁽⁵⁾ määratluse kohaselt ühenduse päritolu ja mille radioaktiivsustase ei ületa nõukogu 22. märtsi 1990. aasta määrusega (EMÜ) nr 737/90 (kolmandatest riikidest pärinevate põllumajandussaaduste ja -toodete imporditingimuste kohta pärast Tšernobõli tuumaelektrijaama avariid) ⁽⁶⁾ lubatud piirmäära.

võttes arvesse nõukogu 19. detsembri 2001. aasta määrust (EÜ) nr 2529/2001 lambaliha- ja kitselihaturu ühise korralduse kohta, ⁽¹⁾ eriti selle artikli 12 lõiget 2 ning artiklit 24,

võttes arvesse nõukogu 15. detsembri 1998. aasta määrust (EÜ) nr 2799/98, millega kehtestatakse põllumajanduse eurol põhinev valuutakord, ⁽²⁾ eriti selle artikli 3 lõiget 2 ja artiklit 9,

(5) Tuleks ette näha sätted tagamaks, et kõnealused loomad tapetaks eranditult tapamajades, millele on antud luba ja mille üle teostatakse järelevalvet.

ning arvestades järgmist:

(1) Komisjoni 27. novembri 1990. aasta määrust (EMÜ) nr 3446/90, millega kehtestatakse lamba- ja kitselihale eraladustusabi andmise üksikasjalikud eeskirjad, ⁽³⁾ on korduvalt oluliselt muudetud. ⁽⁴⁾ Selguse ja otstarbekuse huvides tuleks kõnealune määrus koodifitseerida.

(6) Kava tõhustamiseks tuleb lepingud sõlmida teatava miinimumkoguse kohta, mida eritletakse vajaduse korral toodete kaupa, ja täpsustada lepinguosaliste kohustused, eriti need, mis võimaldavad sekkumisametitel ladustamistingimusi tõhusalt kontrollida.

(2) Lisaks määruse (EÜ) nr 2529/2001 artikli 12 lõikes 1 osutatud üldeeskirjadele tuleb vastu võtta lamba- ja kitseliha eraladustusabi andmise üksikasjalikud eeskirjad.

(7) Tagatissumma, millega tagatakse lepinguliste kohustuste täitmine, tuleks määrata protsendina abi summast.

(3) Kõnealuse abi eesmärkide saavutamiseks tuleks sellist abi anda üksnes nendele ühenduses registreeritud füüsilistele või juriidilistele isikutele, kelle tegevus ja kogemused kõnealuses sektoris pakuvad piisavat tagatist, et ladusta-

(8) Vastavalt komisjoni 22. juuli 1985. aasta määrusele (EMÜ) nr 2220/85, milles sätestatakse põllumajandustoodete tagatissüsteemi ühised üksikasjalikud rakenduseeskirjad, ⁽⁷⁾ tuleks määratleda tagatise vabastamise esmased nõuded; lepingulise koguse ladustamine kokkulepitud ladustamisajal on üks lamba- ja kitseliha eraladustusabi andmise esmaseid nõudeid; kaubandustavade arvestamiseks ja praktilistel põhjustel tuleks lubada kõnealuse koguse osas teatavaid mööndusi.

⁽¹⁾ EÜT L 341, 22.12.2001, lk 3. Määrust on viimati muudetud määrusega (EÜ) nr 1913/2005 (ELT L 307, 25.11.2005, lk 2). Määrus (EÜ) nr 2529/2001 asendatakse määrusega (EÜ) nr 1234/2007 (ELT L 299, 16.11.2007, lk 1) alates 1. juulist 2008.

⁽²⁾ EÜT L 349, 24.12.1998, lk 1.

⁽³⁾ EÜT L 333, 30.11.1990, lk 39. Määrust on viimati muudetud määrusega (EÜ) nr 1913/2006 (ELT L 365, 21.12.2006, lk 52).

⁽⁴⁾ Vt I lisa.

⁽⁵⁾ EÜT L 253, 11.10.1993, lk 1. Määrust on viimati muudetud määrusega (EÜ) nr 214/2007 (ELT L 62, 1.3.2007, lk 6).

⁽⁶⁾ EÜT L 82, 29.3.1990, lk 1. Määrust on viimati muudetud määrusega (EÜ) nr 806/2003 (ELT L 122, 16.5.2003, lk 1).

⁽⁷⁾ EÜT L 205, 3.8.1985, lk 5. Määrust on viimati muudetud määrusega (EÜ) nr 1913/2006.

- (9) Kui teatavaid ladustatavate kogustega seotud nõudeid ei täideta, tuleks tagatise vabastamisel ja abi andmisel kohaldada proportsionaalset meetet.
- (10) Kava tõhustamiseks peaks lepinguosalisel olema lubatud saada tagatise vastu abi ettemakseid ja tuleks kehtestada eeskirjad abitaotluste esitamise, tõendavate dokumentide ja maksetähtaja kohta.
- (11) Vastavalt määrusele (EÜ) nr 2799/98 ja komisjoni 20. detsembri 2006. aasta määrusele (EÜ) nr 1913/2006, millega sätestatakse põllumajanduse eurol põhineva valuutasüsteemi üksikasjalikud rakenduseeskirjad põllumajandussektoris ja muudetakse teatavaid määruseid, ⁽¹⁾ tuleks täpsustada eraladustamise puhul abi ja tagatiste suhtes kohaldatava vahetuskursi rakendusjuhti.
- (12) Teiste põllumajandustoodete eraladustuskavadega seoses saadud kogemused on näidanud vajadust täpsustada, mil määral võib nõukogu 3. juuni 1971. aasta määrust (EMÜ, Euratom) nr 1182/71, millega määratakse kindlaks ajavahemike, kuupäevade ja tähtaegade suhtes kohaldatavad eeskirjad, ⁽²⁾ kohaldada sellistes kavadest nimetatud ajavahemike, kuupäevade ja tähtaegade määramise suhtes, ja määratleda täpselt lepingulise ladustamise algus- ja lõppkuupäevad.
- (13) Eriti määruse (EMÜ, Euratom) nr 1182/71 artikli 3 lõikes 4 määratakse kindlaks, et ajavahemikud, mille viimane päev on riigipüha, pühapäev või laupäev, peaksid lõppema järgmise tööpäeva viimase tunni lõppedes. Kõnealuse sätte kohaldamine ladustuslepingute suhtes ei pruugi olla ladustajate huvides ja see võib isegi põhjustada ebavõrdset kohtlemist. Seepärast peaks lepingulise ladustamise viimase päeva määramise suhtes tegema erandi.
- (14) Tuleks sätestada proportsionaalsuse põhimõtte abi andmisel, kui ladustamistähtajast ei peeta kinni täielikult.
- (15) Vastavalt määruse (EÜ) nr 2529/2001 artikli 12 lõikele 1 kohaldatakse pakkumismenetlust eriti raske turuolukorra puhul ühes või mitmes noteeringualas. Pakkumiste esitamise kutsed peaksid tulenema nimetatud määruse artikli 25 lõikes 2 osutatud korras tehtud komisjoni otsustest.
- (16) Pakkumismenetluse eesmärgiks on määrata abi suurus. Edukate pakkujate väljavalimisel tuleks eelistada pakkumisi, mis on ühenduse jaoks kõige soodsamad. Seepärast võib määrata abi ülemmäära, millest allpool olevad pakkumised võetakse vastu. Kui ükski pakkumine pole vastuvõetav, ei pea ühtegi pakkumist vastu võtma.
- (17) Tuleks sätestada kontrollisüsteem tagamaks, et abi ei anta põhjendamatu. Selleks peaksid liikmesriigid tegema ladustamise eri etappidel asjakohaseid kontrolle.
- (18) Tuleks võtta meetmed eeskirjade eiramise ja pettuse takistamiseks ning nende eest karistuse määramiseks. Selleks on asjakohane jätta valeandmed esitanud lepinguosaline eraladustusabi andmisest kõrvale kuueks valeandmete avastamisele järgneva kuuks.
- (19) Komisjonile ülevaate andmiseks eraladustusabi kava toimest peaksid liikmesriigid talle esitama selleks vajaliku teabe.
- (20) Käesoleva määrusega ette nähtud meetmed on kooskõlas lamba- ja kitselihaturu korralduskomitee arvamusega,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

I PEATÜKK

ÜLDSÄTTED

Artikkel 1

Määruse (EÜ) nr 2529/2001 artikliga 12 ette nähtud eraladustusabi andmise kohta kehtivad käesolevas määruses sätestatud tingimused.

⁽¹⁾ ELT L 365, 21.12.2006, lk 52. Määrust on viimati muudetud määrusega (EÜ) 873/2007 (ELT L 193, 25.7.2007, lk 3).

⁽²⁾ EÜT L 124, 8.6.1971, lk 1.

Artikkel 2

1. Lamba ja kitselihaeraladustuslepingud sõlmitakse liikmesriikide sekkumisametite ja füüsiliste või juriidiliste isikute (edaspidi „lepinguosaline”) vahel:

a) kes on tegutsenud loomakasvatusektoris vähemalt kaksteist kuud ja on ametlikult registreeritud mõnes liikmesriigis, ja

b) kelle käsutuses on ühenduses nõuetekohased hoidlad.

2. Eraladustusabi võib anda üksnes vähem kui kaheist kuu vanuste lammaste rümpade ja jaotustükkide suhtes, mis on veatu ja standardse turustuskvaliteediga ning pärineb loomadelt, keda on kasvatatud ühenduses vähemalt kaks eelnevat kuud ja kes on tapetud mitte enam kui kümme päeva enne toodete artikli 4 lõikes 3 nimetatud ladustamiskuupäeva.

3. Liha kohta, mille radioaktiivsussisaldus ületab ühenduse määrustega lubatud piirmäärad, ei tohi ladustuslepingut sõlmida. Ühenduse päritolu toodete suhtes kohaldatakse määruse (EMÜ) nr 737/90 artikliga 3 kehtestatud piirmäärasid. Toote radioaktiivset saastatust kontrollitakse üksnes siis, kui olukord seda nõuab, ja üksnes vajaliku ajavahemiku jooksul. Kontrollimise kestus ja ulatus määratakse vajaduse korral kindlaks määruse (EÜ) nr 2529/2001 artikli 25 lõikes 2 osutatud korras.

4. Lepinguid ei või sõlmida iga toote jaoks kindlaksmääratavatest miinimumkogustest väiksemate koguste kohta.

5. Liha tuleb paigutada lattu värskena ja ladustada külmutatult.

Artikkel 3

1. Lepingutaotlused või pakkumised ning lepingud käsitlevad üksnes üht nendest toodetest, mille suhtes võib abi anda.

2. Lepingutaotlused või pakkumised võetakse vastu üksnes juhul, kui need sisaldavad lõike 3 punktides a, b, d ja e nimetatud üksikasju ja kui on esitatud tõendid tagatise andmise kohta.

3. Lepingud peavad sisaldama järgmisi andmeid:

a) avaldus, millega lepinguosaline kohustub lattu paigutama ja ladustama üksnes neid tooteid, mis vastavad artikli 2 lõigetes 2 ja 3 sätestatud tingimustele;

b) ladustatava toote kirjeldus ja kogus;

c) käesoleva lõike punktis b nimetatud üldkoguse artikli 4 lõikes 3 osutatud lattu paigutamise tähtaeg;

d) ladustamise kestus;

e) abi suurus kaaluühiku kohta;

f) tagatise suurus;

g) säte, mis võimaldab ühenduse määrustega ette nähtud tingimustel ladustusaega lühendada või pikendada.

4. Lepinguosalistel on vähemalt järgmised lepingulised kohustused:

a) paigutada kokkulepitud tootekogus lattu artiklis 4 sätestatud tähtaja jooksul ja ladustada seda omal vastutusel ja kulul sellistel tingimustel, mis tagavad artikli 2 lõikes 2 nimetatud tooteomaduste säilimise lepingus kokkulepitud aja jooksul, ilma ladustatud tooteid muutmata, asendamata ja teise lattu üle viimata; erandjuhtudel ja nõuetekohaselt põhjendatud taotluse korral võib sekkumisamet lubada ladustatud toodete ümberpaigutamist;

b) teatada enne iga üksikpartii lattu paigutamist artikli 4 lõike 1 teise lõigu tähenduses aegsasti sekkumisametile, kellega leping on sõlmitud, ladustamiskuupäev ja -koht ning ladustatava toote laad ja kogus; sekkumisamet võib nõuda, et kõnealune teave antaks vähemalt kaks tööpäeva enne iga üksikpartii lattu paigutamist;

c) saata sekkumisametile lattu paigutamise seotud dokumendid hiljemalt üks kuu pärast artikli 4 lõikes 4 nimetatud kuupäeva;

- d) ladustada tooted vastavalt artikli 13 lõikes 4 nimetatud identifitseerimisnõuetele;
- e) lubada sekkumisametil igal ajal kontrollida kõikide lepingus sätestatud kohustuste täitmist.

Artikkel 4

1. Lattu paigutamine tuleb lõpetada hiljemalt 28 päeva pärast lepingu sõlmimise kuupäeva.

Tooted võib lattu paigutada üksikpartiidenä, iga partii esindab teatud päeval lattu pandud kogust lepingu ja lao kaupa.

2. Lepingupooled võivad sekkumisameti pideva järelevalve all ja lattu paigutamise ajal tükeldada ja osaliselt või täielikult konditustada kõik tooted või osa nendest, tingimusel et sõlmitud lepinguga hõlmatud koguste ladustamise tagamiseks kasutatakse piisavat arvu rümpasid ja et nende toimingute tulemusel saadud liha paigutatakse lattu. Soovist kõnealust võimalust kasutada tuleb teatada hiljemalt lattu paigutamise alguspäeval. Sekkumisamet võib siiski nõuda, et selline teatamine toimuks vähemalt kaks tööpäeva enne iga üksikpartii lattu paigutamist.

Suuri kõõluseid, kõhri, luid, pekitükke ja muid tükeldamisel või osalisel või täielikul konditustamisel tekkinud jäätmeid ei tohi ladustada.

3. Lepingulise koguse iga üksikpartii lattu paigutamine algab päeval, mil asjaomane partii läheb sekkumisameti kontrolli alla.

Selle päeva all mõistetakse päeva, mil värske jahutatud toote netokaal määratakse:

- a) ladustamiskohas, kui liha külmutatakse seal;
- b) külmutamiskohas, kui liha külmutatakse nõuetekohaselt väljaspool ladustamiskohta.

Pärast tükeldamist või osalist või täielikku konditustamist lattu paigutatava liha puhul kaalutakse tegelikult ladustatud tooteid ning see võib toimuda tükeldamise või osalise või täieliku konditustamise kohas.

Lattu paigutatavate toodete kaalumise ei tohi toimuda enne lepingu sõlmimist.

4. Lattu paigutamine lõpeb päeval, mil lepingulise koguse viimane partii paigutatakse lattu.

Selle päeva all mõistetakse päeva, mil kõik lepingulised tooted on paigutatud lõplikku ladustamiskohta kas värsketena või külmutatult.

Artikkel 5

1. Artikli 3 lõikes 2 nimetatud tagatise suurus ei ole suurem kui 30 % taotletud abi suurus.

2. Esmased nõuded määruse (EMÜ) nr 2220/85 artikli 20 lõike 2 tähenduses on vältida lepingutaotluse või pakkumise tagasivõtmist ja hoida lepinguosalise omal vastutusel ja käesoleva määruse artikli 3 lõike 4 punktis a sätestatud tingimustel lepingulisel ladustusajal laos vähemalt 90 % lepingulisest kogusest.

3. Määruse (EMÜ) nr 2220/85 artikli 27 lõiget 1 ei kohaldata.

4. Kui lepingutaotlusi või pakkumisi ei võeta vastu, vabastatakse tagatised viivitamata.

5. Artikli 4 lõikes 1 nimetatud lattu paigutamise tähtaja ületamise korral jäädakse tagatisest vastavalt määruse (EMÜ) nr 2220/85 artiklile 23 ilma.

Artikli 4 lõikes 1 nimetatud tähtaja ületamise korral üle kümne päeva abi ei anta, kui artikli 6 lõikest 3 ei tulene teisiti.

Artikkel 6

1. Abi suurus määratakse kindlaks kaaluühiku kohta artikli 4 lõike 3 kohaselt määratud kaalu põhjal.

2. Vastavalt järgmisele lõikele 3 on lepinguosalisel õigus saada abi, kui artikli 5 lõikes 2 nimetatud esmased nõuded on täidetud.

3. Abi makstakse üksnes lepingulise koguse suhtes.

Kui lepingulisel ladustusajal tegelikult ladustatav kogus on lepingulisest kogusest väiksem ja:

- a) moodustab vähemalt 90 % kõnealusest kogusest, vähendatakse abi proportsionaalselt;
- b) moodustab alla 90 %, kuid vähemalt 80 % kõnealusest kogusest, vähendatakse tegelikult ladustatava koguse kohta antavat abi poole võrra;
- c) moodustab alla 80 % kõnealusest kogusest, abi ei maksta.

4. Kolm kuud pärast lepingulist ladustamist võib lepinguosalise taotluse korral teha ühekordse ettemakse tingimusel, et ta deponeerib ettemakse suuruse tagatise, millele lisandub 20 %.

Ettemakse ei ole suurem kui kolmekuulisele ladustusajale vastava abi suurus.

Artikkel 7

1. Välja arvatud vääramatu jõu korral, tuleb abi maksmise taotlus ja tõendavad dokumendid esitada pädevale asutusele kuue kuu jooksul pärast maksimaalse lepingulise ladustusaja lõppu. Kui tõendavaid dokumente ei suudetud hoolimata lepinguosalise kiirest tegutsemisest nende õigeaegselt saamiseks määratud tähtjaks esitada, võib nende esitamiseks anda täiendava tähtaja, mis ei tohi olla kokku pikem kui kuus kuud.

2. Kui artiklis 10 nimetatud vääramatu jõu juhtudest või juhtudest, kui abi õigustatuse kohta on algatatud juurdlus, ei tulene teisiti, maksab pädev asutus abi niipea kui võimalik, kuid hiljemalt kolm kuud pärast päeva, mil lepinguosaline esitas makseavalduse koos nõutavate tõendavate dokumentidega.

Artikkel 8

Abi ja tagatiste suhtes kohaldatava vahetuskursi rakendusjuht on vastavalt määruse (EÜ) nr 1913/2006 artikli 2 lõikes 5 ja artiklis 10 osutatud rakendusjuht.

Artikkel 9

1. Käesolevas määruses nimetatud ajavahemikud, kuupäevad ja tähtjad määratakse kindlaks vastavalt määrusele (EMÜ, Euratom) nr 1182/71. Kõnealuse määruse artikli 3 lõiget 4 ei kohaldata siiski käesoleva määruse artikli 3 lõike 3 punktis d

nimetatud või artikli 3 lõike 3 punkti g alusel muudetud ladustusaja määramise suhtes.

2. Lepingulise ladustamise esimeseks päevaks on päev, mis järgneb lattu paigutamise lõpetamise päevale.

3. Laost väljavõtmine võib alata päeval, mis järgneb lepingulise ladustusaja viimasele päevale.

4. Lepinguosaline teatab sekkumisametile õigeaegselt enne laost väljavõtmise kavatsetavat algust; sekkumisamet võib nõuda, et kõnealune teave antaks vähemalt kaks tööpäeva enne kõnealust kuupäeva.

Kui sekkumisameti teavitamise kohustust ei täideta, kuid 30 päeva jooksul pärast laost väljavõtmist on esitatud pädevat asutust rahuldavad piisavad tõendid laost väljavõtmise kuupäeva ja asjaomaste koguste kohta, antakse abi, ilma et see piiraks artikli 6 lõike 3 kohaldamist, ja kuulutatakse 15 % tagatisest asjaomase koguse osas kaotatuks.

Kõikidel muudel juhtudel, kui nimetatud kohustust ei järgita, ei maksta abi asjaomase lepingu osas, ja kogu tagatis kuulutatakse asjaomase lepingu osas kaotatuks.

5. Välja arvatud artiklis 10 osutatud vääramatu jõu korral, kui lepinguosaline osaliselt ei järgi lepingulise ladustamistähtaja lõppu, vähendatakse iga rikkumise kalendripäeva tõttu kõnealuse lepingu osas abi summat 10 % võrra.

Artikkel 10

Kui vääramatu jõud mõjutab lepinguosalise lepinguliste kohustuste täitmist, teeb asjaomase liikmesriigi pädev asutus otsuse meetmete kohta, mida ta peab kujunenud asjaolusid silmas pidades vajalikuks. Kõnealune asutus teatab komisjonile igast vääramatu jõu juhtumist ja selle suhtes võetud meetmetest.

II PEATÜKK

ERISÄTTED

Artikkel 11

Kui abi suurus on eelnevalt kindlaks määratud:

- a) tuleb lepingutaotlus esitada pädevale sekkumisametile vastavalt artikli 3 lõigetele 1 ja 2;

b) teatab pädev sekkumisamet taotluse esitamise päevale järgneval viiendal tööpäeval igale taotlejale otsuse lepingu sõlmimise taotluste kohta tähtkirja, elektroonilisel teel või faksi teel või see antakse üle kättesaamistõendi vastu, tingimusel et komisjon ei võta vahepeal erimeetmeid.

Kui olukorra uurimisel ilmneb, et abi on käesoleva määrusega kehtestatud kava kohaselt ülemääraselt kasutatud või kui on ülemäärase kasutamise oht, siis võivad need meetmed hõlmata:

— käesoleva määruse kohaldamise peatamist kuni viieks tööpäevaks. Sel juhul ei võeta vastu kõnealusel ajavahe-
mikul esitatud lepingute sõlmimise taotlusi;

— ühtse protsendi määramist, mille võrra vähendatakse lepingute sõlmimise taotlustes märgitud koguseid, vajaduse korral miinimumkoguseni;

— nende taotluste tagasilükkamist, mis on esitatud enne peatamisega ja mille vastuvõtmine oleks otsustatud peatamisajal.

Kui taotlus võetakse vastu, loetakse leping sõlmituks päeval, mil teatatakse esimese lõigu punktis b nimetatud otsusest. Sekkumisamet täpsustab vastavalt artikli 3 lõike 3 punktis c nimetatud kuupäeva.

Artikkel 12

1. Kui abi antakse pakkumismenetluse teel:

a) täpsustatakse vastavalt määruse (EÜ) nr 2529/2001 artiklile 12 pakkumiskutse esitavas määruses üldtingimused, ladustatavad tooted, pakkumiste esitamise tähtaeg (kuupäev ja kellaaeg) ning väikseimad kogused, mille suhtes võib pakkumise esitada;

b) tuleb pakkumised teha eurodes ja esitada asjaomasele sekkumisametile vastavalt artikli 3 lõigetele 1 ja 2;

c) hindavad liikmesriikide asjaomased ametid pakkumisi kinnisel koosolekul; hindamisel osalevad isikud on kohustatud saladust hoidma;

d) tuleb esitatud pakkumised edastada liikmesriikide vahendusel anonüümselt komisjonile hiljemalt teiseks tööpäevaks pärast pakkumises määratud esitamistähtaega;

e) teatavad liikmesriigid pakkumiste puudumise korral sellest komisjonile punktis d nimetatud tähtaja jooksul;

f) otsustab komisjon saadud pakkumiste põhjal määruse (EÜ) nr 2529/2001 artikli 25 lõikes 2 osutatud korras, kas määrata kindlaks abi ülemmäär või jätta abi andmata;

g) võetakse abi ülemmäära kindlaksmääramise korral vastu need pakkumised, mis ei ületa kõnealust määra.

2. Asjaomane sekkumisamet teatab kõikidele pakkujatele tehtud otsusest tähtkirja, elektroonilisel teel või faksi teel või kirjaliku kättesaamistõendi vastu viie tööpäeva jooksul pärast seda, kui liikmesriike on komisjoni otsusest teavitatud.

Kui pakkumine võetakse vastu, loetakse leping sõlmituks päeval, mil sekkumisamet teatab pakkujale esimeses lõigus nimetatud otsuse. Sekkumisamet täpsustab vastavalt artikli 3 lõike 3 punktis c nimetatud kuupäeva.

III PEATÜKK

KONTROLL JA SANKTSIOONID

Artikkel 13

1. Liikmesriigid tagavad abi saamise õiguse andvate tingimuste täitmise. Selleks määravad nad riigiasutuse, kes vastutab ladustustegevuse kontrollimise eest.

2. Lepinguosaline annab ladustustegevuse kontrollimise eest vastutava asutuse käsutusse kogu lepingutega seotud dokumentatsiooni, mis võimaldab eraladustatud toodete osas kontrollida eelkõige järgmist teavet:

a) omandiõigus lattu paigutamise ajal;

b) lattu paigutamise kuupäev;

- c) kastide või muude pakkeühikute mass ja arv; — pitseerib kõik lepingu alusel ladustatud tooted vastavalt lõike 4 teisele lõigule või
- d) toodete kohalolek laos; — korraldab ette teatamata pistelise kontrolli, mis tagab toodete olemasolu laos. Võetud valim peab olema representatiivne ja moodustama igas liikmesriigis eraladustusabi meetme alusel lattu paigutatud üldkogusest vähemalt 10 %. Lisaks lõikes 3 nimetatud laoarvestusele kontrollitakse füüsiliselt toodete massi ja liiki ning nende identifitseerimist. Füüsiliselt tuleb kontrollida vähemalt 5 % ette teatamata kontrollitavast kogusest.
- e) minimaalse lepingulise ladustamisaja arvutatud lõppkuupäev ja artikli 9 lõike 5 kohaldamise korral laost väljavõtmise tegelik kuupäev.

3. Lepinguosaline või vajaduse korral laojuhataja peab laoarvestust, mis on kättesaadav laos ja mis sisaldab lepingunumbrite kaupa järgmist teavet:

- a) eraladustatud toodete identifitseerimisnumber;
- b) lattu paigutamise kuupäev ja minimaalse lepingulise ladustamisaja arvutatud lõppkuupäev koos tegeliku laost väljavõtmise kuupäevaga;
- c) rümpade, poolrümpade, kastide või muude eraldi ladustatud kaubaartiklite arv, toodete kirjeldus ja iga kaubaaluse või muude eraldi ladustatud kaubaartiklite mass, mis registreeritakse vajaduse korral üksikpartiidenä; ja
- d) toodete asukoht laos.

4. Ladustatud tooted peavad olema kergesti identifitseeritavad ja lepingu järgi eristatavad. Iga kaubaalus ja vajaduse korral iga eraldi ladustatud kaubaartikkel peab olema märgistatud nii, et oleks näidatud lepingunumber, toote kirjeldus ja mass. Igal lattu paigutatud üksikpartiil peab olema näidatud lattu paigutamise kuupäev.

Kontrolli eest vastutav asutus kontrollib toodete lattu paigutamisel esimeses lõigus nimetatud märgistust ja võib ladustatud tooted pitseerida.

5. Kontrolli eest vastutav asutus:

- a) kontrollib iga lepingu osas kõikide artikli 3 lõikes 4 sätestatud kohustuste täitmist;
- b) korraldab kohustuslikku kontrolli, mis tagab toodete olemasolu laos lepingulise ladustamisaja viimasel nädalal.

See kontroll samuti:

Kontrolli pitseerimis- ja käitlemiskulud kannab lepinguosaline.

6. Lõike 5 kohaselt tehtavate kontrollide kohta tuleb koostada aruanne, mis sisaldab järgmist:

- a) kontrolli kuupäev;
- b) selle kestus ja
- c) tehtud toiminguid.

Nimetatud aruandele peab alla kirjutama vastutav ametnik ja lepinguosaline või vajaduse korral laojuhataja ning see tuleb lisada maksedokumentidele.

7. Tõsiste kõrvalekallete korral, mis mõjutavad vähemalt 5 % ühe lepinguga hõlmatud kontrollitavate toodete kogusest, laiendatakse kontrollimist suuremale proovile, mille määrab kontrollimise eest vastutav asutus.

Liikmesriigid teatavad sellistest juhtudest komisjonile nelja nädala jooksul.

Artikkel 14

Kui kontrollimise eest vastutav asutus teeb kindlaks ja kontrollib, et artikli 3 lõike 3 punktis a nimetatud avalduses on kas tahtlikult või tõsise hooletuse tagajärjel esitatud valeandmeid, jäetakse asjaomane lepinguosaline eraladustusabist ilma pettuse tõestamisele järgnevas kuueks kuus.

IV PEATÜKK

LÕPPSÄTTED*Artikkel 15*

1. Liikmesriigid teatavad komisjonile kõikidest käesoleva määruse kohaldamisel vastu võetud sätetest.
2. Liikmesriigid edastavad komisjonile faksi või elektroonilisel teel:
 - a) igal esmaspäeval ja teisipäeval teabe tootekoguste kohta, mille puhul on esitatud lepingute sõlmimise taotlused;
 - b) enne iga neljapäeva ladustamisperioodide kaupa teabe toodete ja koguste kohta, mille kohta on eelmisel nädalal sõlmitud lepingud, ning kokkuvõtte toodetest ja kogustest, mille kohta on sõlmitud lepingud;
 - c) igal kuul teabe lattu paigutatud toodete ja üldkoguste kohta;
 - d) igal kuul teabe tegelikult ladustatavate toodete ja üldkoguste kohta ning toodete ja üldkoguste kohta, mille lepinguline ladustusaeg on lõppenud;

- e) igal kuul, kui ladustusaega on artikli 3 lõike 3 punkti g kohaselt lühendatud või pikendatud või artikli 9 lõike 5 kohaselt lühendatud, teabe toodete ja koguste kohta, mille ladustusaega on muudetud, ning laost väljavõtmise esialgsete ja muudetud kuude kohta.

3. Käesoleva määrusega ette nähtud meetmete rakendamist kontrollitakse korrapäraselt määruse (EÜ) nr 2529/2001 artikli 25 lõikes 2 osutatud korras.

Artikkel 16

Määrus (EMÜ) nr 3446/90 tunnistatakse kehtetuks.

Viiteid kehtetuks tunnistatud määrusele käsitatakse viidetena käesolevale määrusele kooskõlas II lisas esitatud vastavustabeliga.

Artikkel 17

Käesolev määrus jõustub kahekümnenandal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel, 4. jaanuar 2008

Komisjoni nimel
president
José Manuel BARROSO

*I LISA***Kehtetuks tunnistatud määrus koos muudatustega**

Komisjoni määrus (EMÜ) nr 3446/90
(EÜT L 333, 30.11.1990, lk 39)

Komisjoni määrus (EMÜ) nr 1258/91
(EÜT L 120, 15.5.1991, lk 15)

ainult artikkel 1

Komisjoni määrus (EÜ) nr 3533/93
(EÜT L 321, 23.12.1993, lk 9)

ainult artikkel 3

Komisjoni määrus (EÜ) nr 1913/2006
(ELT L 365, 21.12.2006, lk 52)

ainult artikkel 15

II LISA

Vastavustabel

Määrus (EMÜ) nr 3446/90	Käesolev määrus
Artikkel 1	Artikkel 1
Artikli 2 lõike 1 sissejuhatavad sõnad	Artikli 2 lõike 1 sissejuhatavad sõnad
Artikli 2 lõike 1 esimene taane	Artikli 2 lõike 1 punkt a
Artikli 2 lõike 1 teine taane	Artikli 2 lõike 1 punkt b
Artikli 2 lõiked 2 kuni 5	Artikli 2 lõiked 2 kuni 5
Artikkel 3	Artikkel 3
Artikli 4 lõige 1	Artikli 4 lõige 1
Artikli 4 lõike 2 esimene, teine ja kolmas lause	Artikli 4 lõike 2 esimene lõik
Artikli 4 lõike 2 neljas lause	Artikli 4 lõike 2 teine lõik
Artikli 4 lõike 3 esimese lõigu sissejuhatava osa esimene lause	Artikli 4 lõike 3 esimene lõik
Artikli 4 lõike 3 esimese lõigu sissejuhatava osa teine lause	Artikli 4 lõike 3 teise lõigu sissejuhatav lause
Artikli 4 lõike 3 esimese lõigu esimene taane	Artikli 4 lõike 3 teise lõigu punkt a
Artikli 4 lõike 3 esimese lõigu teine taane	Artikli 4 lõike 3 teise lõigu punkt b
Artikli 4 lõike 3 teise lõigu esimene lause	Artikli 4 lõike 3 kolmas lõik
Artikli 4 lõike 3 teise lõigu teine lause	Artikli 4 lõike 3 neljas lõik
Artikli 4 lõige 4	Artikli 4 lõige 4
Artikli 5 lõige 1	Artikli 5 lõige 1
Artikli 5 lõike 2 sissejuhatav lause ning esimene ja teine taane	Artikli 5 lõige 2
Artikli 5 lõiked 3, 4 ja 5	Artikli 5 lõiked 3, 4 ja 5
Artiklid 6, 7 ja 8	Artiklid 6, 7 ja 8
Artikli 9 lõiked 1, 2 ja 3	Artikli 9 lõiked 1, 2 ja 3
Artikli 9 lõike 4 esimene lõik	Artikli 9 lõike 4 esimene lõik
Artikli 9 lõike 4 teise lõigu sissejuhatav lause ning esimene ja teine taane	Artikli 9 lõike 4 teine lõik
Artikli 9 lõike 4 kolmanda lõigu sissejuhatavad sõnad ning esimene ja teine taane	Artikli 9 lõike 4 kolmas lõik
Artikli 9 lõige 5	Artikli 9 lõige 5
Artiklid 10, 11 ja 12	Artiklid 10, 11 ja 12
Artikli 13 lõiked 1 kuni 4	Artikli 13 lõiked 1 kuni 4
Artikli 13 lõike 5 esimese lõigu sissejuhatavad sõnad ning punktid a ja b	Artikli 13 lõike 5 esimese lõigu sissejuhatavad sõnad ning punktid a ja b
—	Artikli 13 lõike 5 teise lõigu sissejuhatavad sõnad
Artikli 13 lõike 5 esimese lõigu punkti c esimene ja teine taane	Artikli 13 lõike 5 teise lõigu esimene ja teine taane
Artikli 13 lõike 5 teine taane	Artikli 13 lõike 5 kolmas taane
Artikli 13 lõike 6 esimese lõigu sissejuhatav lause	Artikli 13 lõike 6 esimese lõigu sissejuhatav lause

Määrus (EMÜ) nr 3446/90	Käesolev määrus
Artikli 13 lõike 6 esimese lõigu esimene taane	Artikli 13 lõike 6 esimese lõigu punkt a
Artikli 13 lõike 6 esimese lõigu teine taane	Artikli 13 lõike 6 esimese lõigu punkt b
Artikli 13 lõike 6 esimese lõigu kolmas taane	Artikli 13 lõike 6 esimese lõigu punkt c
Artikli 13 lõike 6 teine lõik	Artikli 13 lõike 6 teine lõik
Artikli 13 lõige 7	Artikli 13 lõige 7
Artiklid 14 ja 15	Artiklid 14 ja 15
Artikkel 16	—
—	Artikkel 16
Artikli 17 esimene lõik	Artikkel 17
Artikli 17 teine lõik	—
Lisa	—
—	I lisa
—	II lisa